

kromě odporu jakýkoli jiný způsob, jímž by platební rozkaz mohl býti zbaven své moci, t. j. účinnosti, a jest proto bez právního důvodu i žaloba domáhající se výroku, že se platební rozkaz prohlašuje za neúčinný. Podle obsahu žaloby jde žalobcům i o zjištění, zda proti platebního rozkazu byl podán odpor podle § 9 čili nic, neboť tvrdí, že se tak stalo. Ani po této stránce není žaloba oprávněna, a to ani jako žaloba určovací, ježto by šlo o zjištění skutečnosti, nikoliv o zjištění práva nebo právního poměru podle § 228 c. ř. s. Žalobní nárok není oprávněn po zákonu a bylo změnou napadeného rozsudku obnoviti rozsudek soudu první stolice. Žalobci nebyli tím zkráceni ve svých právech, neboť o tom, zda proti platebnímu rozkazu byl skutečně podán odpor čili nic, musí uvažovati soud, vyřizující návrh na povolení exekuce na základě platebního rozkazu. Byl-li podán odpor, pozbyl platební rozkaz moci a není tu exekučního titulu. Byla-li exekuce přes to povolena, mají nebo měli žalobci právo k rekursu a záleží jen na nich, zda nechají či nechali opomenutím rekursu dojíti k pravoplatnosti usnesení toho, neboť tím uznají nebo již uznali působnost exekučního titulu a nastává též účín, jako kdyby skutečně nebyl odpor podán.

Čís. 9423.

Návrhu spoluvlastníka, by byla vymazána poznámka zákazu zcizení a zavazení jeho spoluvlastnického podílu, nelze vyhověti, není-li v knihovní žádosti prokázáno svolení spoluvlastníků. Svolení k výmazu lze se domoci sporem proti těm, kdož, nemajíce prý práva brániti se výmazu, odepírají vydatí výmazné prohlášení.

(Rozh. ze dne 30. listopadu 1929, R I 873/29.)

Co do předchozího děje poukazuje se na rozhodnutí čís. sb. 8667. Rekursní soud po té zamítl návrh, by ve vložce čís. 780 byl na jedné třetině nemovitosti tam Karolině P-ové vlastnický připsané vložen výmaz poznámky zákazu zcizení a zatížení, správně, by byla tato poznámka vymazána, a by tam ponechána byla jen poznámka, že v případě prodeje této třetiny jest kupní cenu, nebo kdyby dotyčný nabyvatel převzal dluhy váznoucí na této třetině na srážku ceny trhové, zbytek ceny trhové uložit u soudu v cenných papírech požívajících sirotčí jistoty. Důvod y: Rekursní soud nemůže souhlasiti s knihovním soudem, jenž na základě ověřené žádosti strany, na jejíž nemovitosti vázne poznámka zákazu zcizení a zatížení této nemovitosti, tuto poznámku vymazal. Podle § 52 knih. zák. vyznačení poměrů v § 20 a) knih. zák. uvedených a též výmaz tohoto vyznačení učiní se k žádosti účastníka na základě listin průkaz činících, tedy listin majících náležitosti §§ 26, 27, 31 a 32 knih. zák. Těchto náležitostí neměla listina, podle které knihovní soud výmaz poznámky omezení vlastnictví povolil, a bylo proto vyhověti stížnosti, jak se stalo, a výkon toho uložiti soudu knihovnímu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud právem zamítl návrh Karoliny P-ové na výmaz poznámky zákazu zcizení a zavazení jejího spoluvlastnického podílu na domě čís. 780, protože pouhá žádost Karoliny P-ové a jejich dítek Rudolfa P-a a Terezie S-ové k tomu nestačila. Jak Nejvyšší soud vyslovil v rozhodnutí ze dne 31. ledna 1929, R I 1018/28, čís. sb. 8667, vydaném v této knihovní věci, není vyloučeno, že výmazem poznámky mohlo by se býti dotknuto práv ostatních spoluvlastníků, která jsou rubem závazku Karoliny P-ové. Knihovnickému soudu nepřisluší rozhodovati o tom, zda ostatní spoluvlastníci takových práv nabyli a zda výmazem poznámky zákazu zcizení a zavazení práva jejich proto skutečně jsou dotčena. Stačí pouhá možnost toho, by bez jich svolení nemohla býti ona poznámka vymazána. Ježto knihovní žádost, na jejímž základě knihovní soud výmaz poznámky povolil, neprokazuje svolení spoluvlastníků, rekursní soud právem nepokládal ji za listinu prokazující potřebné svolení k výmazu ve smyslu § 52 knih. zák. K výmazu této poznámky bylo takové listiny potřeba, poněvadž nešlo jen o opravu omylného zápisu ve smyslu § 104 knih. zák. K vývodům dovolacího rekursu budiž ještě podotknuto: Není třeba řešiti otázku, zda testamentární omezení mohou býti vymazána na základě výmazných prohlášení pozůstalostním soudem schválených nebo na základě usnesení pozůstalostního soudu, jímž se vyslovuje zánik substitučního omezení, pokud se týče testamentárního zákazu zcizení a zatížení. Dovolací rekurentka nežádala ani původně o vydání usnesení pozůstalostního soudu o zániku jejího omezení u tohoto soudu neb o schválení výmazného prohlášení, nýbrž požádala u pozůstalostního soudu přímo o výmaz poznámek zákazu zcizení a zatížení. K povolení tohoto výmazu nebyl pozůstalostní soud příslušný a proto dovolací rekurentka, nemajíc prohlášení způsobilého k výmazu, mohla by se domoci výmazu jen sporem proti těm, kdož, nemajíce podle jejího mínění právo brániti se výmazu, odpírají jí vydati výmazné prohlášení. K tomu cíli nesloužila by ovšem žaloba o pouhé určení, nýbrž o svolení k výmazu z důvodu, že žalovaní spoluvlastníci nenabyli práva, které si osobují. Otázku, zda se další vklady na obtížené nemovitosti přičíi poznamenanému zákazu, posuzuje sice knihovní soud, ale o to nejde, protože nejde o takový další vklad, kterému by zákaz bránil.

Čís. 9424.

Pro nárok na náhradu škody proti státnímu úředníku, již způsobil, dopustiv se při výkonu služby trestného činu, jest přípustným pořad práva.

(Rozh. ze dne 30. listopadu 1929, R I 914/29.)

Žalobce, jeda na kole, zachytil za drát, natažený přes ulici při opravě telegrafního vedení a poranil se. Žalobu o náhradu škody proti Karlu Sch-ovi, jenž dohlížel na opravu telegrafu, p r o c e s n í s o u d p r v é